

Hier een miljard, neem maar risico

Dankzij stimulering bulkt Europa weer van het geld. Om ondanks vergrijzing genoeg rendement te halen, mogen jonge onervaren bollebozen ermee spelen.

Als ik op jonge leeftijd talent had gehad voor cijfers werd ik misschien geldhandelaar. Koop en verkoop van digitale getallen staat weliswaar steeds meer mensen tegen, maar dat had het op die leeftijd juist aantrekkelijker gemaakt. Je kunt er een Porsche mee verdienen en het is lekker tegen de tijdgeest.

Een groepje van zulke jonge handelaars in pak stond vorige week voor een café onder de schaduw van de Royal Bank of Scotland op de Amsterdamse Zuidas met een pint in de hand uit te blazen van hun dagelijkse buiteling op de financiële achtbaan. Nog altijd flitsen er hoge bedragen door de digitale ether. Het was de week van het reddingsplan van 750 miljard voor de euro. Deze mensen moeten in opdracht van onder andere onze eigen pensioenfondsen bepalen of het geloofwaardig is. De mannen waren wat je op zijn Brits *cocky* noemt. Ik had niet in de gaten dat ze Engelstalig waren toen ik hun in het Nederlands naar de weg vroeg. Ze keken me aan of ik een Rus was. De Zuidas is een Angelsaksische enclave.

De voertaal bij de discussie over

geldhandel in het naburige Zuidascafé *Bright City* was nog wel in het Nederlands en veel vragen en opmerkingen van beschaafd sprekende heren waren kritisch over de praktijk in de dealingroom.

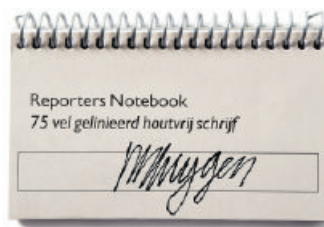
„Waar is *trading* goed voor? Wat voegt het toe?” vroeg een jongeling in lichtgrijs pak.

„Is *short selling* (speculeren op een prijsdaling) wel goed?” begon een ander.

De vragen werden gesteld naar aanleiding van de speelfilm *Win Win* die voorafgaand aan de première komende donderdag werd vertoond in de Zuidas-omgeving waar hij was opgenomen. Het verhaal ging over een droge 23-jarige cijfervirtuoos – magistraal gespeeld door de Vlaamse acteur Oscar Van Rompay – die tot zijn eigen verbazing furor maakt in de dealingroom van een Amerikaanse investeringsbank. Al zijn rekenkunjtes op het toetsenbord leveren miljoenen winst op, zelfs als hij uit lamlendigheid onverantwoorde risico's neemt. Maar zijn werk blijft stieriel. Hij ziet alleen zijn beeldschermen in de handelszaal. Op komische manier probeert hij contact te leggen met de echte wereld, met het muizengezinnetje in zijn luxe appartement, met daklozen in een opvangcentrum.

Er zaten weinig handelaren uit de dealingroom in het publiek. Slechts drie echte *traders* staken desgevraagd de vinger op. Wel waren er advocaten en anderen die

bij de financiële wereld betrokken waren. Een voormalig optiehandelaar zei dat hij de film tam vond vergeleken met de ruwe scheld- en duwpartijen die hij op de beurs had meegemaakt. De film was dus op zijn manier stieriel. Maar regisseur/scenarist Jaap van Heusden

zei dat niemand de film zou hebben geloofd als hij de harde werkelijkheid op de beursvloer had weergegeven.

De twee jonge deskundigen in het discussiepanel hadden zich al teruggetrokken uit het jachtige dealerbestaan. De meesten houden er tegen hun dertigste mee op, werd ons uitgelegd. Op de leeftijd dat je niet meer hard genoeg rijdt om een Porsche ten volle te benutten, neem je ook te weinig risico om geld te verdienen.

„Maar is er dan wel ethisch besef?” werd er gevraagd.

Zeker, legde de onder andere in statistiek opgeleide Simon Meijlink uit die na wat jonge jaren op de handelsvloer vooral aan management en training doet. Handelaren moeten elkaar kunnen ver-

trouwen. Geen enkele transactie wordt op papier gezet. Als je je een keer niet aan je woord houdt, lig je eruit. Zuivere ethiek is het niet, want dit principe geldt ook voor de Hells Angels.

Maar geldhandelaren zitten er niet alleen voor zichzelf. Ze voldoen aan een grote behoefte om met grote risico's meer geld te verdienen. Waar moet al dat geld anders heen? In het vergrijsde Europa zijn de gemiddelde rendementen niet zo hoog.

„Je moet verder zoeken dan alleen de toezichthouder. Er is te veel geld in het systeem”, merkte de 30-jarige voormalige internationale *trader* Frans de Weert op. En de week van de 750 miljard en een stimuleringspakket van de Europese Centrale Bank gaf hem gelijk. Als Europa Aziatische rendementen zou behalen, leverde dat geen probleem op. Maar nu zitten de knappe koppen in het geld zelf om het rendement op te krikken. De nieuwe ‘producten’ en innovaties zijn niet technisch maar financieel. Berekende modellen om geld met winst weg te zetten.

De Weert is van huis uit wiskundige en heeft op zijn 30ste al een carrière als trader in Londen en New York achter de rug. Achteraf vond hij 23 te jong om te beginnen. Hij begreep niet waar hij mee bezig was. Dat was misschien juist de bedoeling. „Hier een miljard”, zegt de opdrachtgever die meer pensioengeld wil verdienen. „Doe ermee wat ik niet durf.”